

Че не трѣбва днѣска злoto
Да го любимъ, да го правимъ,
Че ний трѣбва съсъ доброто
Да се хвалимъ, да се славимъ.

Вий зарадвахте и мене
И майка си и роднини,
Кат' обикнжхте ученъе
В' тия младитѣ години.

Хай идете си у вази
Да се радва и баща ви.
Нека Господъ да ви пази
И закрия в' младостъта ви.

Катъ се минжтъ маранитѣ,
Катъ настанжтъ дни прохладни,
Да се всички натъкмите —
Всѣка книжка да си грабни

И да дойде в'тазъ ограда,
Да се учи умъ и знанье,
Дор' е още нѣжна, млада
Умно дѣте да си стане.“

Търново.

M. Московъ.
